๑๗๕

ที่ นศ ๐๐๒๓.๖/ว ๖๔๑๕

ถึง สำนักงานท้องถิ่นอำเภอทุกอำเภอ และสำนักงาน/ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๖๒ กำหนดให้ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับหน่วยงานของรัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบรวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นแก่ประชาชน และนำผลนั้นมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน

ในการนี้ จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงขอประชาสัมพันธ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ดังกล่าว โดยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นภายในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๙ ผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย ทั้งนี้ สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่กองกฎหมายและคดี โทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๑๔๑ ๓๔๑๘ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จังหวัดนครศรีธรรมราช
๒๗ กันยายน ๒๕๖๙

สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานบริการสาธารณะท้องถิ่นและประสานงานท้องถิ่นอำเภอ
โทร. ๐ ๗๕๓๕ ๖๑๔๔ ต่อ ๓๑ ๓๒

ศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช
เลขรับ..... 109214 .....
วันที่ 17 ก.ย. 2569 เวลา.....

ที่ มท ๐๘๒๑.๕/ว

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๙

สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช
เลขรับ 10660
วันที่ 17 ก.ย. 2569
เวลา.....

เรื่อง ขอเชิญร่วมแสดงความคิดเห็นในชั้นเสนอหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๓๐๒/ว ๒๑๒๑๔ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๙ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ว่าได้เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้ได้ข้อมูลและความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป จึงขอความร่วมมือจังหวัดประชาสัมพันธ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ดังกล่าว โดยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นภายในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๙ ผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย ทั้งนี้ สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่กองกฎหมายและคดี โทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๑๔๑ ๓๔๑๘ หรือสแกน QR Code รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่สิ่งมาด้วย

กลุ่มงานบริการสาธารณะท้องถิ่นและประสานงานท้องถิ่นอำเภอ
เลขที่รับ 600
วันที่ 17 ก.ย. 2569
เวลา.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริพันธ์ ศรีกงพลี)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
กลุ่มงานป้องกันโรค
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๕๔๐๖
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th
ผู้ประสานงาน นางสาวสุจิตรา ดาวเรือง /นางสาวปวีณ์ธิดา โสภาคย์มงคล

คำอธิบายสรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และรูปแบบการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้าง กลไก และอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ตลอดจนปรับปรุงมาตรการด้านการโฆษณา ด้านฉลาก และด้านการดำเนินคดีแทนผู้บริโภค รวมทั้งบทกำหนดโทษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๑. การปรับปรุงบทนิยามเพื่อให้ครอบคลุมรูปแบบการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน ร่างกฎหมายกำหนดให้แก้ไขบทนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” “ผู้ประกอบธุรกิจ” “สื่อโฆษณา” และ “ฉลาก” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ” ในส่วนของคำว่า “ผู้บริโภค” ได้กำหนดให้หมายถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มิได้มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร ที่ซื้อหรือได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจ หรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการและหมายความรวมถึงผู้ที่ใช้สินค้าหรือผู้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบแม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม คำว่า “ผู้ประกอบธุรกิจ” ได้ขยายให้ครอบคลุมผู้ประกอบกิจการโฆษณาและผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ เพื่อให้บุคคลที่มีบทบาทในการนำเสนอหรือส่งเสริมการขายสินค้าและบริการอยู่ภายใต้กลไกการกำกับดูแลตามกฎหมาย คำว่า “สื่อโฆษณา” ได้เพิ่มเติมแพลตฟอร์มดิจิทัล สื่อสังคมออนไลน์ และบัญชีผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ให้เป็นสื่อโฆษณาตามกฎหมาย เพื่อรองรับการโฆษณาผ่านช่องทางดิจิทัลที่มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจ ของผู้บริโภคในปัจจุบัน นอกจากนี้ ได้ปรับปรุงนิยาม “ฉลาก” ให้ครอบคลุมสัญลักษณ์ รหัส หรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อรองรับการจัดทำและแสดงข้อมูลสินค้าในรูปแบบดิจิทัล สำหรับคำว่า “ผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ” ได้กำหนดให้ครอบคลุมผู้มีอิทธิพลทางสื่อโฆษณา ผู้สร้างสรรค์เนื้อหา ผู้ดำเนินการถ่ายทอดสด ผู้ทำการตลาดแบบพันธมิตร และผู้ดำเนินการทางสื่อออนไลน์เสมือนจริง ซึ่งนำเสนอหรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการและได้รับค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์อื่น เพื่อให้สามารถกำกับดูแลรูปแบบการโฆษณาสมัยใหม่ได้อย่างชัดเจน

๒. การเพิ่มอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า การขายสินค้า หรือการให้บริการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ การแก้ไขดังกล่าวมีสาระสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน โดยเฉพาะในกรณีที่ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจหรือการทำธุรกรรมอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์

๓. การปรับปรุง...

๓. การปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยกำหนดให้มีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคในมิติต่าง ๆ รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคผู้ประกอบธุรกิจ โดยเพิ่มเติมปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกำหนดองค์ประกอบดังกล่าวมุ่งให้คณะกรรมการมีผู้แทนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการคุ้มครองผู้บริโภคโดยตรง เพื่อให้การกำหนดนโยบายและการพิจารณามาตรการด้านการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นไปอย่างรอบด้าน

๔. การกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร โดยองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดจำนวน ๘ คน เป็นกรรมการ รวมทั้งสามารถแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องจำนวนไม่เกิน ๒ คน เข้าร่วมเป็นกรรมการเฉพาะคราวได้ และองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธาน และมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนของกรุงเทพมหานคร หน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย และหน่วยงานด้านมาตรฐานและความปลอดภัยของสินค้า จำนวน ๑๑ คน เข้าร่วมเป็นกรรมการ ทั้งนี้ การกำหนดคณะกรรมการในระดับจังหวัดและท้องถิ่นดังกล่าวมีสาระสำคัญเพื่อการกระจายอำนาจในการพิจารณาดำเนินคดีแทนผู้บริโภคจากส่วนกลางให้แก่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาของผู้บริโภคในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยตรง

๕. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร ในการ

(๑) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ

(๒) ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล

(๓) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่คณะกรรมการกำหนด

และการปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการจังหวัดและท้องถิ่นดังกล่าว

๖. การกำหนดให้บันทึกข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร มีสภาพบังคับในการยื่นคำร้องขอให้ศาลออกคำบังคับได้ตามกฎหมาย ในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามสัญญา

๗. การเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งการกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอาจเสนอหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคระหว่างประเทศต่อคณะรัฐมนตรี

๘. การแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์การออกกฎหมายลำดับรองเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านโฆษณา จากเดิมกำหนดเป็นกฎกระทรวงแก้ไขเป็นประกาศของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๙. การเพิ่มเติม...

๙. การเพิ่มเติมการกำกับดูแลการโฆษณาโดยผู้มีอิทธิพลทางสื่อและผู้สร้างเนื้อหาโฆษณา การโฆษณาโดยผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ โดยกำหนดให้ต้องเปิดเผยให้ผู้บริโภคทราบว่าข้อความดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อการโฆษณา รวมทั้งต้องเปิดเผยความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นเจ้าของสินค้า ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเป็นนายจ้างหรือให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่ผู้รับจ้างโฆษณา

๑๐. การแก้ไขปรับปรุงมาตรการและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับฉลากสินค้า โดยกำหนดให้ผู้สั่งหรือผู้นำเข้าสินค้าที่ควบคุมฉลากมาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ต้องจัดทำฉลากภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สินค้าผ่านพิธีการศุลกากรและได้รับการตรวจปล่อย โดยสาระสำคัญของการแก้ไขส่วนนี้ คือการกำหนดหน้าที่ของผู้สั่งหรือผู้นำเข้าจากต่างประเทศเพื่อขายให้มีความเคร่งครัดในการจัดทำฉลากสินค้าให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งการแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์การออกกฎหมายลำดับรองเกี่ยวกับการจัดทำและเก็บรักษาบัญชี เอกสาร และหลักฐานดังกล่าวจากเดิมที่กำหนดเป็นกฎกระทรวงแก้ไขเป็นประกาศของคณะกรรมว่าด้วยฉลากโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๑๑. การกำหนดเพิ่มเติมบทบาทของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร ในการพิจารณาดำเนินคดีแทนผู้บริโภคในเขตพื้นที่ รวมทั้งการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคดำเนินคดีแพ่งหรือคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาลตามมติของคณะกรรมการดังกล่าว

๑๒. การกำหนดเพิ่มเติมให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคต้องเข้ารับการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติหน้าที่ โดยให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคที่ผ่านการฝึกอบรมเป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

๑๓. การแก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิ ให้มีอายุการรับรองคราวละสี่ปี

๑๔. การแก้ไขเพิ่มเติมสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง โดยเพิ่มเติมในส่วนคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากตามมาตรา ๓๓ เพื่อให้การทบทวนคำสั่งทางปกครองภายในระบบการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีความชัดเจน

๑๕. การแก้ไขปรับปรุงบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณาและฉลากสินค้า โดยเพิ่มอัตราโทษให้สูงขึ้น รวมทั้งการแก้ไขปรับปรุงกำหนดความผิดทางพินัยสำหรับผู้รับจ้างทำฉลากหรือติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๕

๑๖. การแก้ไขปรับปรุงความรับผิดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณา โดยกำหนดให้ต้องรับโทษในอัตราเดียวกับผู้กระทำความผิดนั้น

๑๗. การแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำฉลากของผู้สั่งหรือผู้นำเข้าสินค้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย

๑๘. การกำหนดเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลให้กฎหมายลำดับรอง ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับแก้ไขมีผลใช้บังคับ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

.....

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ หน่วยงานของรัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นแก่ประชาชน และนำผลนั้นมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจึงได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับข้อมูลที่จำเป็นและสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเพียงพอ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจึงขอเผยแพร่รายละเอียดร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ตามมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. สภาพปัญหา เหตุผล และความจำเป็นในการตรากฎหมาย

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ครั้งนี้ มีเหตุผลและความจำเป็นมาจากสภาพปัญหาสำคัญ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์และกลไกในการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคมาเป็นระยะเวลานาน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และรูปแบบการประกอบธุรกิจได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการขยายตัวของการซื้อขายสินค้าหรือบริการในช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ แพลตฟอร์มดิจิทัล และสื่อสังคมออนไลน์ การโฆษณาและการนำเสนอสินค้าหรือบริการของบุคคลที่มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์ โดยมีการสร้างสรรค์เนื้อหาและรูปแบบการตลาดใหม่ ๆ อันส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบธุรกิจมีความซับซ้อนมากขึ้น รวมทั้งเกิดปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภคที่บทบัญญัติของกฎหมายเดิมอาจยังไม่ครอบคลุมหรือไม่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้กลไกการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายปัจจุบันยังมีข้อจำกัดในด้านการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค พนักงานเจ้าหน้าที่ และข้อจำกัดในการไกล่เกลี่ย การบังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาท และการดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค การคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลากของสินค้าที่สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย การรับรองสมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคในการดำเนินคดี การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง รวมทั้งบทกำหนดโทษปรับบางประการ

ที่ไม่...

ที่ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและความร้ายแรงของการกระทำผิด จึงจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกลไกการกำกับดูแลและส่งเสริมการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทย

๒. หลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ

หลักการของปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีทำให้รูปแบบการประกอบธุรกิจและการบริโภคเปลี่ยนแปลงไป โดยมีการแก้ไขปรับปรุงบทนิยาม อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร รวมทั้งกลไกการไกล่เกลี่ยการดำเนินคดี การคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณาและด้านฉลาก การดำเนินงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ และแก้ไขปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ได้แก่

๒.๑ ปรับปรุงบทนิยามให้สอดคล้องกับรูปแบบการประกอบธุรกิจและการสื่อสารในปัจจุบัน โดยแก้ไขนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” “ผู้ประกอบธุรกิจ” “สื่อโฆษณา” และ “ฉลาก” ให้ครอบคลุมแพลตฟอร์มดิจิทัล สื่อสังคมออนไลน์ บัญชีผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ และฉลากในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งเพิ่มนิยาม “ผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ” เพื่อให้ครอบคลุมผู้มีอิทธิพลทางสื่อโฆษณา ผู้สร้างสรรค์เนื้อหา ผู้ดำเนินการถ่ายทอดสด ผู้ทำการตลาดแบบพันธมิตร และผู้ดำเนินการทางสื่อออนไลน์เสมือนจริงที่ได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการ

๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายโดยเพิ่มอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สามารถสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์และข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การขายสินค้า หรือการให้บริการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามกฎหมาย

๒.๓ ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และจัดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในระดับพื้นที่มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๔ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในระดับจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานครให้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาท และดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในเขตพื้นที่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

๒.๕ กำหนดให้บันทึกข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความที่เกิดจากการไกล่เกลี่ยตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร สามารถดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอบังคับให้ปฏิบัติตามข้อตกลง หากคู่กรณีไม่ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว

๒.๖ เพิ่มอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในส่วนของการดำเนินงานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งกำหนดกลไกเกี่ยวกับการพิจารณากำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคระหว่างประเทศ

๒.๗ แก้ไข...

๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณาให้เหมาะสม โดยกำหนดเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ การเปิดเผยข้อมูลความเกี่ยวข้องของผู้โฆษณากับผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นเจ้าของสินค้าหรือบริการ เพื่อให้ผู้บริโภคในการได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเพียงพอในการโฆษณา

๒.๘ ปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดทำฉลากสินค้า และกำหนดให้ผู้สั่งหรือผู้นำเข้าสินค้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายจัดทำฉลากภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สินค้าผ่านพิธีการศุลกากรและได้รับการตรวจปล่อย

๒.๙ เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค โดยให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานครมีอำนาจในการพิจารณาดำเนินคดีแทนผู้บริโภคในเขตพื้นที่และกำหนดให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคที่ผ่านการฝึกอบรมเป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

๒.๑๐ การเพิ่มเติมระยะเวลาการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิของคณะกรรมการรับรองให้มีอายุคราวละสี่ปีนับแต่วันที่รับการรับรอง

๒.๑๑ แก้ไขปรับปรุงสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องให้รวมถึงคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากเพื่อให้มีความชัดเจน

๒.๑๒ แก้ไขปรับปรุงบทกำหนดโทษบางเรื่องให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและลักษณะความร้ายแรงของการกระทำความผิด โดยปรับเพิ่มอัตราโทษในความผิดเกี่ยวกับการโฆษณา การใช้ฉลาก การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง รวมทั้งกำหนดความรับผิดของเจ้าของสื่อโฆษณา ผู้ประกอบกิจการโฆษณา และผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ และกำหนดโทษสำหรับผู้สั่งหรือผู้นำเข้าสินค้าที่ควบคุมฉลากซึ่งไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

๓. ผู้ที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

๓.๑ ผู้บริโภค ได้รับความคุ้มครองในสิทธิของผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นผู้โฆษณา หรือเป็นผู้สั่งหรือผู้นำเข้าสินค้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น แต่อีกด้านหนึ่งผู้ประกอบธุรกิจจะได้รับประโยชน์จากหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนสามารถดำเนินการหรือวางแผนการสั่งหรือการนำเข้าสินค้าได้ อีกทั้ง การใช้ฉลากอิเล็กทรอนิกส์ยังเอื้อให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภคได้ละเอียดมากขึ้นกว่าฉลากสินค้าแบบเดิม

๓.๓ หน่วยงานของรัฐ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จังหวัด และกรุงเทพมหานคร

๔. เหตุผลของระบบคณะกรรมการและบทกำหนดโทษ

เนื่องจากการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายเดิมยังมีข้อจำกัดในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค จึงสมควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร พร้อมกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวให้ชัดเจนให้สามารถดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาท และดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคได้ทั้งในระดับจังหวัด

และระดับ...

และระดับท้องถิ่น เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และประชาชนสามารถเข้าถึงการคุ้มครองสิทธิได้โดยสะดวกยิ่งขึ้น

เหตุผลของการปรับปรุงบทกำหนดโทษเนื่องจากบทกำหนดโทษตามกฎหมายฉบับเดิมยังไม่สอดคล้องกับลักษณะการกระทำความผิดและรูปแบบการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน โดยเฉพาะการโฆษณาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แพลตฟอร์มดิจิทัล และสื่อสังคมออนไลน์ การโฆษณาโดยผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ การฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง การไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ในการจัดทำฉลากสินค้าของผู้ผลิต ผู้สั่งหรือผู้นำเข้าสินค้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย จึงสมควรปรับปรุงอัตราโทษและกำหนดความรับผิดของบุคคลที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและลักษณะความร้ายแรงของการกระทำความผิด เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและสามารถป้องปรามการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม

๕. วิธีการและระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเปิดรับฟังความคิดเห็นระหว่าง วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๙ ถึงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๙ ผ่าน ๓ ช่องทาง ได้แก่

๕.๑ แบบสำรวจความคิดเห็นออนไลน์ผ่าน www.law.go.th และ www.ocpb.go.th

๕.๒ หนังสือสอบถามความคิดเห็นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ การประชุมรับฟังความคิดเห็นกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้เกี่ยวข้อง

การดำเนินการรับฟังความคิดเห็นครั้งนี้เป็นไปตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเผยแพร่ข้อมูลสำคัญของร่างกฎหมายอย่างครบถ้วน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียแสดงความคิดเห็นหลายช่องทาง และจัดทำรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานวิเคราะห์ผลกระทบ (RIA) เพื่อประกอบการพิจารณาตรากฎหมาย ทั้งนี้ แนวปฏิบัติดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการ “กฎหมายที่ดี” (Good Regulation) ขององค์กรมาตรฐานสากล และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗ แห่งรัฐธรรมนูญ ที่มุ่งให้ประชาชนมีส่วนร่วมก่อนการตรากฎหมาย และลดภาระที่ไม่จำเป็นจากกฎหมายต่อสาธารณะและภาคธุรกิจ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายรณรงค์ พูลพิพัฒน์)

เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

แบบคำถามรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑. ท่านแสดงความคิดเห็นในฐานะส่วนตัวหรือในฐานะผู้แทนของหน่วยงาน

☐ ในฐานะส่วนตัว

☐ ในฐานะผู้แทนหน่วยงาน

☐ ชื่อหน่วยงาน (ถ้ามี) .....

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับหลักการในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และรูปแบบการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการปรับปรุงบทนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” หมายความว่า บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลที่มิได้มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร ที่ซื้อหรือได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจ หรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการและหมายความรวมถึงผู้ที่ใช้สินค้าหรือผู้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม (ร่างมาตรา ๓)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการปรับปรุงบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึงผู้ประกอบกิจการโฆษณาและผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการด้วย (ร่างมาตรา ๓)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการปรับปรุงบทนิยามคำว่า “สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ ป้าย แพลตฟอร์มดิจิทัล สื่อสังคมออนไลน์ หรือบัญชีผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ (ร่างมาตรา ๓)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการปรับปรุงบทนิยามคำว่า “ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระดาษ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้า รวมทั้งสัญลักษณ์ รหัส หรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า และหมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น (ร่างมาตรา ๓)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ” หมายความว่า ผู้มีอิทธิพลทางสื่อโฆษณาที่เป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือคณะบุคคล ซึ่งมีความสามารถในการสื่อสารหรือเผยแพร่ข้อความผ่านสื่อโฆษณาจนมีผลต่อการรับรู้ ความคิดเห็น ความเชื่อ หรือการตัดสินใจของผู้บริโภค ซึ่งดำเนินการนำเสนอหรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ และได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น และให้หมายความรวมถึงผู้สร้างสรรค์เนื้อหา ผู้ดำเนินการถ่ายทอดสด ผู้ทำการตลาดแบบพันธมิตร และผู้ดำเนินการทางสื่อออนไลน์เสมือนจริง ที่มีวัตถุประสงค์ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการ (ร่างมาตรา ๔)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ อันได้แก่ ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย ที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า การขายสินค้า หรือบริการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบธุรกิจในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยกำหนดให้เพิ่มปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ร่างมาตรา ๖)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๑๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๗ และมาตรา ๘)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๑๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๙)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๑๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้คณะกรรมการสามารถเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมในการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๐)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๑๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บันทึกข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความที่เกิดจากการไกล่เกลี่ยตามกฎหมายนี้สามารถยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้บังคับตามบันทึกข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความได้ หากคู่กรณีฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง (ร่างมาตรา ๑๑)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๑๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๑๒)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๑๕ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๑๓)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๑๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขปรับปรุงการกำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการและกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด ประธานกรรมการและกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร ประธานกรรมการและกรรมการเฉพาะเรื่อง รวมทั้งประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๑๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขปรับปรุงการกำหนดให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ากระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็น เว้นแต่กรณีจำเป็นและเร่งด่วน (ร่างมาตรา ๑๕)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๑๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการดำเนินงานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๑๖)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๑๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับแก้ไขการปรับปรุงกลไกการออกกฎหมายลำดับรองเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณาจากการออกกฎกระทรวง เป็นการกำหนดโดยประกาศของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา (ร่างมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๒๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ ต้องเปิดเผยให้ผู้บริโภคทราบว่าข้อความนั้นเป็นข้อความที่มีความมุ่งหมายเพื่อการโฆษณา และแสดงความเกี่ยวข้องของตนกับผู้ประกอบธุรกิจเจ้าของสินค้าหรือบริการ ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ประกอบธุรกิจเจ้าของสินค้าหรือบริการเป็นนายจ้างของบุคคลผู้แสดงข้อความ (๒) ผู้ประกอบธุรกิจว่าจ้างหรือให้ประโยชน์อื่นใดตอบแทนในการแสดงข้อความ (๓) ผู้ประกอบธุรกิจส่งสินค้าหรือเชิญให้รับบริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือมีส่วนลด ไม่ว่าจะมีข้อกำหนดให้แสดงข้อความหรือไม่ (ร่างมาตรา ๑๙)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๒๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้ผลิตสินค้าที่ควบคุมฉลากต้องจัดทำฉลากก่อนขาย และให้ผู้สั่งหรือผู้นำเข้าสินค้าที่ควบคุมฉลากจัดทำฉลากภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สินค้าผ่านพิธีการศุลกากรและได้รับการตรวจปล่อย (ร่างมาตรา ๒๐)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๒๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขปรับปรุงกลไกการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อให้อำนาจคณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดทำและเก็บรักษาบัญชี เอกสาร และหลักฐานเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ (ร่างมาตรา ๒๑)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๒๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานครมีอำนาจในการพิจารณาดำเนินคดีแทนผู้บริโภคในเขตพื้นที่ และมอบหมายให้พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในฐานะเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามมติคณะกรรมการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๒)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๒๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในฐานะเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคต้องผ่านการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติหน้าที่ และให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าว เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (ร่างมาตรา ๒๓)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๒๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้อายุการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคมีอายุการรับรองคราวละสี่ปี (ร่างมาตรา ๒๔)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๒๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดเพิ่มเติมความชัดเจนให้ผู้ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการฉลาก ตามมาตรา ๓๓ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๒๕)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๒๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมอัตราโทษเกี่ยวกับความผิดฐานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณา และด้านฉลากฉลากสินค้า (ร่างมาตรา ๒๖)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผ ลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๒๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดความรับผิดของเจ้าของสื่อโฆษณา ผู้ประกอบกิจการโฆษณา และผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ ต้องรับโทษตามที่บัญญัติสำหรับความผิดเมื่อเป็นผู้กระทำความผิดตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๒๗ และร่างมาตรา ๒๘)

☐ เห็นด้วย

☐ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๒๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดความรับผิดของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ต้องรับโทษตามที่บัญญัติสำหรับความผิดเมื่อเป็นผู้กระทำความผิดตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๒๙ และร่างมาตรา ๓๐)

☐ เห็นด้วย

☐ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๓๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขปรับปรุงกำหนดความผิดทางพินัยสำหรับผู้รับจ้างทำฉลากหรือติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๕ (ร่างมาตรา ๓๑)

☐ เห็นด้วย

☐ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๓๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๒ และร่างมาตรา ๓๓)

☐ เห็นด้วย

☐ไม่เห็นด้วย

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

เหตุผลหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

๓๒. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่นใดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

.....

.....

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” “ผู้ประกอบธุรกิจ” “สื่อโฆษณา” “ฉลาก” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ (เพิ่มเติมมาตรา ๓/๑)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร (เพิ่มมาตรา ๙/๑ และมาตรา ๙/๒)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิกอำนาจการกำหนดแนวทางการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารและเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๓))

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร (เพิ่มมาตรา ๑๐/๑ มาตรา ๑๐/๒ และมาตรา๑๐/๓)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ การประชุมคณะกรรมการ การสั่งให้บุคคลส่งเอกสารหรือข้อมูล การได้รับเบี้ยประชุม และการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และเพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (เพิ่มมาตรา ๒๐ (๖/๑))

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมข้อความที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นประกาศ (แก้ไขเพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๕))

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมข้อความที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นประกาศ (แก้ไขเพิ่มมาตรา ๒๓)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแสดงข้อความในการโฆษณา (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๖/๑))

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดทำฉลากตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนด (มาตรา ๓๑ วรรคสอง)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการควบคุมและการตรวจสอบการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าที่ควบคุมฉลาก (มาตรา ๓๕)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร มีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิผู้บริโภค (มาตรา ๓๙)

(๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้ข้าราชการได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ (มาตรา ๓๙/๒)

(๑๖) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการต่ออายุการรับรองของสมาคมหรือมูลนิธิ (มาตรา ๔๐)

(๑๗) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก (มาตรา ๔๓)

(๑๘) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงอัตราโทษ (มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙)

(๑๙) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณา ผู้ประกอบกิจการโฆษณา หรือผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ (มาตรา ๕๐)

(๒๐) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับอัตราโทษของผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้สั่งและผู้หรือนำเข้าสินค้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย (มาตรา ๕๒)

(๒๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษจำคุกและโทษปรับ (มาตรา ๕๒/๑)

(๒๒) แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มโทษจำคุกและโทษปรับในกรณีผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก (มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสมกับการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการเติบโตของธุรกิจออนไลน์แพลตฟอร์มดิจิทัล การตลาดผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และรูปแบบการซื้อขายสินค้าและบริการที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลให้การคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบัน เผชิญกับความท้าทายใหม่หลายประการทั้งในเรื่องการโฆษณาผ่านสื่อออนไลน์ การรีวิวสินค้าโดยผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์ การจัดทำฉลากสินค้า ตลอดจนการพิจารณาเยียวยาความเสียหายแก่ผู้บริโภค ซึ่งบทบัญญัติกฎหมายบางประการของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ อาจยังไม่สอดคล้อง กับบริบทของสังคมและรูปแบบการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ไม่สามารถให้การคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” “ผู้ประกอบธุรกิจ” “สื่อโฆษณา” และคำว่า “ฉลาก” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้บริโภค” หมายความว่า บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลที่มิได้มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรที่ซื้อหรือได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจ หรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการและหมายความรวมถึงผู้ที่ใช้สินค้าหรือผู้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึงผู้ประกอบกิจการโฆษณาและผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการด้วย

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ ป้าย แพลตฟอร์มดิจิทัล สื่อสังคมออนไลน์ หรือบัญชีผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระดาษหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้า รวมทั้งสัญลักษณ์ รหัส หรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าในรูปแบบ

อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้า หรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า และหมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "ผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ" ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

"ผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ" หมายความว่า ผู้มีอิทธิพลทางสื่อโฆษณาที่เป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือคณะบุคคล ซึ่งมีความสามารถในการสื่อสารหรือเผยแพร่ข้อความผ่านสื่อโฆษณาจนมีผลต่อการรับรู้ ความคิดเห็น ความเชื่อ หรือการตัดสินใจของผู้บริโภค ซึ่งดำเนินการนำเสนอหรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ และได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น และให้หมายความรวมถึงผู้สร้างสรรค์เนื้อหา ผู้ดำเนินการถ่ายทอดสด ผู้ทำการตลาดแบบพันธมิตร และผู้ดำเนินการทางสื่อออนไลน์เสมือนจริง ที่มีวัตถุประสงค์ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการ"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

"(๓/๑) สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ อันได้แก่ ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย ที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า การขายสินค้า หรือบริการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบธุรกิจในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

"ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค" ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด โดยต้องมีผู้แทนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจากภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคผู้ประกอบธุรกิจอย่างน้อยภาคละสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

"ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด ปลัดจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด พาณิชย์จังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด หัวหน้าสำนักงานจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้อง อีกครั้งละไม่เกินสองคน ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบเฉพาะคราว เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกลุ่มงานศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด แต่งตั้งข้าราชการในจังหวัดจำนวนไม่เกินสองคนเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ผู้อำนวยการสำนักอนามัย ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ ผู้อำนวยการสำนักการโยธา ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมายและคดี สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องอีกครั้งละไม่เกินสองคน ตามที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นชอบเฉพาะคราว เป็นกรรมการ

ให้รองผู้อำนวยการสำนักที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในกรุงเทพมหานครจำนวนไม่เกินสองคนเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“(๓) กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๐/๑ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคระหว่างประเทศ คณะกรรมการอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคระหว่างประเทศดังกล่าวเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินการเกี่ยวกับงานความร่วมมือในการคุ้มครองผู้บริโภคระหว่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามมาตรา ๒๐ (๖/๑)

ในการเสนอเรื่องเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการจัดทำเป็นประกาศกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการคุ้มครองผู้บริโภคระหว่างประเทศ พร้อมด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ในการจัดเก็บต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“เมื่อคณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร ได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยตามอำนาจหน้าที่ ให้ข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจที่ดำเนินการมีผลบังคับ เมื่อคู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้องให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทแล้ว แต่คู่กรณีฝ่ายที่ถูกเรียกร้องนั้นไม่ปฏิบัติ

ตามข้อตกลงระงับข้อพิพาท คู่กรณีฝ่ายที่เรียกร้อง อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้บังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทได้ โดยให้นำพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ

(๒) ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๖ การประชุมของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการเฉพาะเรื่องให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง มีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดส่งเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องทุกข์หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคมาพิจารณาได้ ในการนี้จะเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด กรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร กรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร ประธานกรรมการเฉพาะเรื่อง กรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการ ตามมาตรา ๑๕ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ากระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นตามสมควร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นและเร่งด่วน

การกำหนดหรือการออกคำสั่งในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง คำนึงถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ทั้งผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ และในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องจะกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีการชั่วคราวในการบังคับให้เป็นไปตามการกำหนดหรือการออกคำสั่งนั้นก็ได้”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๖/๑) ดำเนินการเกี่ยวกับงานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของวรรคสอง ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“(๕) ข้อความอย่างอื่นตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรืออาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๒๖/๑ การโฆษณาโดยแสดงข้อความที่เป็นความคิดเห็น ข้อมูล หรือการทำให้ปรากฏซึ่งสินค้า บริการ เครื่องหมายการค้า หรือชื่อผู้ประกอบธุรกิจโดยผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการในลักษณะที่ผู้บริโภคไม่อาจคาดหมายได้ว่า ผู้ประกอบธุรกิจเจ้าของสินค้าหรือบริการมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแสดงข้อความนั้น ให้ผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่าข้อความนั้นเป็นข้อความที่มีความมุ่งหมายเพื่อการโฆษณา และแสดงความเกี่ยวข้องของตนกับผู้ประกอบธุรกิจเจ้าของสินค้าหรือบริการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบธุรกิจเจ้าของสินค้าหรือบริการเป็นนายจ้างของบุคคลผู้แสดงข้อความ

(๒) ผู้ประกอบธุรกิจว่าจ้างหรือให้ประโยชน์อื่นใดตอบแทนในการแสดงข้อความ

(๓) ผู้ประกอบธุรกิจส่งสินค้าหรือเชิญให้รับบริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือมีส่วนลด ไม่ว่าจะมีข้อกำหนดให้แสดงข้อความหรือไม่”

(๔) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลาก เป็นผู้จัดทำฉลากก่อนขาย และให้ผู้สั่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลาก เป็นผู้จัดทำฉลากภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สินค้าผ่านพิธีการศุลกากรและได้ตรวจปล่อยให้นำเข้าสินค้านั้นแล้วแล้วแต่กรณี และฉลากนั้นต้องมีข้อความดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ในการนี้ ข้อความตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ต้องจัดทำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและการตรวจสอบการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าที่ควบคุมฉลาก คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจในสินค้าดังกล่าวต้องจัดทำและเก็บรักษาบัญชีเอกสารและหลักฐาน เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบได้

วิธีจัดทำและเก็บรักษาบัญชี เอกสารและหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร เห็นสมควรเข้าดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิ ซึ่งคณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร เห็นว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการโดยความเห็นชอบของอัยการสูงสุด หรือข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อคณะกรรมการได้แจ้งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำกรุงเทพมหานคร มอบหมายได้"

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๓๙/๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจัดให้ข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคตามมาตรา ๓๙ และมาตรา ๓๙/๑ เข้ารับการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และมีประสบการณ์ภาคปฏิบัติการดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดของผู้บริโภคในชั้นศาล รวมถึงจัดอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและความเชี่ยวชาญ ทั้งนี้ ตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคตามวรรคหนึ่งซึ่งผ่านการฝึกอบรมเป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มี

เหตุพิเศษ ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่และคุณภาพของงาน โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละสี่ปีนับแต่วันที่รับการรับรอง”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๓ ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะเป็นของตนเองหรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำผิดซ้ำอีก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ผู้ใดโฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๓) หรือ (๔) หรือข้อความตามที่กำหนดในประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๖/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ เป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณา หรือผู้ประกอบกิจการโฆษณา หรือผู้รับจ้างโฆษณาเพื่อขายสินค้าหรือบริการ ผู้กระทำต้องระวางโทษเท่ากับโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๕๒/๑ ผู้สั่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๕๔ ผู้ใดรับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๕ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๓๒ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๕) มาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๓ บรรดาประกาศของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากที่ออกตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้